

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 967: Nếu Tâm Không Chạy Theo Tướng Mà Dao Động, Liên Trừ Được Tất Cả Khổ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 083)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nếu tâm không chạy theo tướng mà dao động, liên trừ được tất cả khổ. Sở dĩ gọi là liễu sinh tử, xuất luân hồi, chính là tâm đã liễu (dứt sinh tử) vậy, tâm đã xuất (thoát luân hồi) vậy. Bước đầu tiên của người tu hành, chính là nên thấu rõ đạo lý này.】

Đây là nói đến chân tướng sự thật về “ba tâm không thể được” (tam tâm bất khả đắc), cùng với sự thọ dụng thực tế mà quý vị nhận được sau khi đã thông đạt thấu đáo. Phàm phu không rõ chân tướng sự thật, cho nên tâm chuyển theo cảnh, cũng giống như ví dụ về cát sông Hằng ở phần trước vậy, phiền não trùng trùng, vô lượng vô biên, do đó mà trải qua kiếp dài lâu vẫn không cách nào thoát khỏi luân hồi. Kỳ thực, giải quyết sự việc này hoàn toàn không khó, cái khó là ở chỗ không có trí huệ, không nhìn thấy được chân tướng sự thật. Nếu có trí huệ, cái tâm này liền không động nữa, sẽ không bị cảnh giới bên ngoài xoay chuyển, tất cả mọi nỗi khổ đều xa lìa, đúng như trong “Bát Nhã Tâm Kinh” đã nói: “Chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách” (Soi thấy năm uẩn đều không, qua hết thảy khổ ách). Hết thảy khổ ách, bao gồm tam khổ, bát khổ trong tam giới, đều không còn nữa. Chỉ cần quý vị có trí huệ, có thể nhìn ra ngũ uẩn giai không, chỗ này giảng về “tam tâm bất khả đắc” và “ngũ uẩn giai không” ý nghĩa là như nhau, như vậy chính là liễu sinh tử xuất luân hồi rồi. “Liễu” là minh liễu (sáng tỏ), minh liễu là nhìn thấy rõ ràng triệt để chân tướng sự thật; liễu cũng là liễu đoạn (cắt đứt), vĩnh viễn thoát ly khỏi sinh tử luân hồi trong tam giới, vĩnh viễn thoát ly rồi. Từ đó có thể thấy, liễu là tâm liễu, xuất cũng là tâm xuất. Tâm đã liễu, tâm đã xuất, vậy cái thân này của chúng ta có liễu hay không liễu, có xuất hay không xuất? Kỳ thực mà nói, cái thân này không liên quan gì.

Chư Phật Bồ Tát, cho đến các vị A La Hán, thị hiện trong tam giới lục đạo để độ hóa chúng sanh, các Ngài có sinh tử hay không? Có luân hồi hay không? Thừa cùng quý vị, không có. Đức Phật Thích Ca Mâu Ni năm xưa xuất hiện ở thế gian, tám mươi tuổi nhập Bát Niết Bàn, người bình thường liền nói Phật đã nhập diệt rồi. Phật rốt cuộc có nhập diệt hay không? Không có! Trong “Kinh Vô Lượng Thọ” đã giảng rất rõ ràng, Phật thị hiện tám tướng thành đạo, là thị hiện vì những người có căn tánh trung và hạ. Từ đó có thể thấy, người thượng thượng căn đều thấu rõ, Phật xuất hiện ở thế gian, cũng không hề sinh; Phật nhập Bát Niết Bàn, cũng không hề diệt. Chính là bất sinh bất diệt, hoàn toàn tương ưng với ý chỉ “bất nhất bất dị” mà bộ Kinh này đã nói. Phật là như vậy, Bồ Tát là như vậy, La Hán là như vậy, chúng ta lại hỏi xem, có chúng sanh nào lại không như vậy chứ? Nếu nói chúng sanh không phải là như vậy, thì ý nghĩa “chư pháp như nghĩa” (nghĩa Như của các pháp) sẽ giảng không thông. Vạn pháp giai như! Đáng tiếc là phàm phu chúng ta bị vọng tưởng, phân biệt, chấp trước chướng ngại, nên không nhìn thấy được chân tướng sự thật. Chúng ta nhìn không thấy, nhưng chư Phật, Bồ Tát lại nhìn thấy rành rõ, tỏ tường. Đây là nói người tu hành trước tiên cần phải làm rõ đạo lý này, sau đó chúng ta dụng công, thì thực sự mới có chỗ ra tay, mới có chỗ nhập môn. Không thấu hiểu được đạo lý này, thành thật mà nói dù siêng năng tu tập thế nào đi nữa cũng không tìm được cửa để vào.